

2. Marża urzędowa detaliczna oznacza różnicę między ceną detaliczną sprzedaży, zawierającą podatek od towarów i usług, a ceną zakupu łącznie z należnym podatkiem od towarów i usług.

3. Marża urzędowa detaliczna przysługuje jednostkom ponoszącym koszty handlowe prowadzenia sprzedaży na warunkach loco punkt sprzedaży detalicznej i zakupujących towary na szczeblu hurtu przy uwzględnieniu warunków zakupu, o których mowa w § 2 ust. 3.

§ 4. Jednostkom obrotu towarowego prowadzącym zintegrowaną działalność hurtową i detaliczną, obejmującą swym zakresem warunki działania wymienione w § 2 ust. 3 i w § 3 ust. 3, przysługują marże urzędowe handlowe — hurtowa i detaliczna, określone zgodnie z przepisami rozporządzenia.

§ 5. Nie uznaje się za nieprawidłową kwotę zrealizowanej marży urzędowej handlowej, wyliczonej zgodnie z przepisami rozporządzenia, jeżeli przekroczenie tej marży wynika ze zmiany obowiązującej stawki podatku od towarów i usług, wynikającej z odrębnych przepisów.

§ 6. Do czasu wyprzedzi zapasów dopuszcza się stosowanie przez jednostki obrotu hurtowego marży

urzędowej hurtowej w wysokości 14,3%, przy łącznym zastosowaniu następujących warunków:

- 1) testy diagnostyczne zostały zakupione w kraju lub wprowadzone na polski obszar celny przed dniem wejścia w życie rozporządzenia,
- 2) testy diagnostyczne są przedmiotem obrotu kilku pośredników na szczeblu hurtu,
- 3) jednostki szczebla hurtu, których przedmiotem obrotu są testy diagnostyczne zakupione przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, do dnia 1 maja 2000 r. wykorzystały więcej niż 7% łącznej marży urzędowej hurtowej.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie wprowadzenia obowiązku stosowania marż urzędowych oraz określenia zasad stosowania cen w obrocie niektórymi testami diagnostycznymi stosowanymi w leczeniu cukrzycy (Dz. U. Nr 161, poz. 1079).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2000 r.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*

304

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 marca 2000 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym.

Na podstawie art. 5 ust. 5, art. 6 ust. 10, art. 14 ust. 11, art. 21 ust. 9, art. 23, art. 24 ust. 2, art. 32 ust. 5, art. 39 ust. 2, art. 47 i art. 50 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100) oraz art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 109, poz. 1245) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 59 dodaje się § 59a w brzmieniu:

„§ 59a. 1. Podatnikom świadczącym usługi, o których mowa w § 59 ust. 1, przysługuje zwrot podatku naliczonego również od nabytych usług noclegowych lub gastronomicznych, jeżeli zakup tych usług był związany bezpośrednio ze świadczeniem usług zagranicznej turystyki przyjazdowej.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, realizowane jest poprzez powiększenie kwoty podatku naliczonego.”;

2) w § 66 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepis ust. 2 pkt 2 nie dotyczy usług, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c) i e).”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*